

INSTRUKCJA POBIERANIA PRÓBEK GLEBOWYCH z upraw polowych warzyw

1. Najodpowiedniejszym terminem pobierania próbek glebowych jest okres wiosenny lub jesienny przed wysiewem nawozów.
2. Nie należy pobierać próbek bezpośrednio po zastosowaniu nawozów mineralnych, po nawożeniu organicznym oraz w okresie nadmiernej suszy lub wilgotności gleby.
3. Jedna próbka ogólna, będąca mieszaniną próbek pierwotnych, powinna reprezentować pole jednorodne pod względem rodzaju gleby, uprawianego gatunku i odmiany roślin, ukształtowania terenu, a także stosowanych w przeszłości zabiegów uprawowych oraz nawożenia.
4. Próbek glebowych nie należy pobierać z miejsc po drogach, rowach, kopcach i stogach, natomiast tereny o zaburzonym rozwoju roślinności (słaby lub nadmiernie wybujały wzrost) należy pominąć lub pobrać osobną próbkę ogólną.
5. W przypadku zróżnicowanego ukształtowania terenu, pobiera się oddzielne próbki z podnóża, skłonu i wierzchołka wzniesienia.
6. Punkty poboru próbek pierwotnych powinny być równomiernie rozmieszczone na badanym obszarze, nie większym niż 1 ha.
7. Aby przygotować próbkę ogólną należy pobrać do wiadra (lub innego pojemnika) 15-20 próbek pierwotnych, przy pomocy laski Egnera lub szpadla, z głębokości 0-20 cm.
8. Próbki pierwotne należy dokładnie wymieszać i wydzielić z nich próbkę zbiorczą (ogólną) o wadze około 0,5 kg lub objętości 0,5 dm³.
9. Pobrana próbka gleby powinna być wolna od zanieczyszczeń stałych i materiału roślinnego oraz zabezpieczona przed utratą wilgoci, tj. zapakowana w szczelny worek foliowy lub pojemnik plastikowy.